

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri S. J. Instructio [!] Poenitentis,
Confessarii, Et Parochi**

Segneri, Paolo

Augustae Vindelicorum ; Dilingae, 1696

Cap. X. Proponitur Oratio dicenda ante Confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52749](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52749)

CAPUT X.

Proponitur Oratio dicenda ante Confessionem.

Precepta hæcenas tam de dolore, quam proposito tradita, nunc reducimus ad praxin, & hac Oratione veluti lac instillemus tyronibus, qui solidiori cibo necedum sunt assueti.

ORATIO.

Omnipotens æternæ Deus, cuius Bonitas est infinita, ineffabilis pulchritudo, immensa Majestas. Ecce coram te sto monstrum ingratitude. Tu me creati ad imaginem tuam: creaturas omnes ad meam obsequium produxisti: natus sum inter Christianos, ut veræ sanctæque fidei lumine fruerer: conservasti me in hanc usque horam, propulsasti tot animæ & corporis periculis, temporalibus atque æternis: adaptasti me in filium per Baptismum, meque toties participationem fecisti meritorum pretiosi Sanguinis tui, per Confessionis & sacro sanctæ Eucharistiæ Sacramenta, te ipsum mihi in cibum præbendo: toties me ad poenitentiam vocasti, ac tanto me expectasti tempore, cum posses adversus me subito damnationis ferre sententiam. Redemisti salutem meam infinito tuæ vitæ pretio, dignatus amore mei fieri homo, & Homo inops & pauper, miseris, laboribus, omniq; injuriarum genere oppressus usque ad mortem, inter duos latrones exanimatam. Pro me contristatus es in horto, sudasti sanguinem; propter me vires & robur ho-

stibus tuis concessisti, ut te ligarent, pedibus calcarent, percuterent, veiant oculos, illuderent, vultu nque divinissimi spiritus lædarent. Propter me fusti flagellatus usque ad osium denudationem, spinis coronatus, reprobatus a populo, atque homicida postpositus: propter me veste alba inductus velui factuus, condemnatus ad mortem, ipsamque crucem tuis met humeris portandam, in qua suffixus impiorum blasphemis & maledictis fusti oneratus, nemine commiserante, nulloque fomento, tres horas pependisti, stillante ex plagis tuis, qui adhuc supererat sanguine, ac demum inter acerbissimos dolores expirasti, desiderans longè plura pro me pati. Et nunc ego perverissimus peccator, non modò nullas pro tantis beneficijs, ac tanto amore gratias retuli, uti debebam, sed & tuam contempsi amicitiam, legem tuam pessumdedi, nihili faciendo tuas promissiones, labores, sanguinem, passionem & mortem tuam. Et cur? an emolumentum cuiusdam studio? & ut eo longo frui possem tempore? Hen! pro nihilo pedibus te calcavi, pro maledicta voluptate, cuius me pudet meminisse. Quis unquam Regi suo aded ingratus exiit, veluti ego sum Regi meo, Patri meo, Creatori meo, Benefactori ac omni Bono meo? si ego ab homine minimam particulam gratiarum recepissem, quales tu mihi largitus es, nescirem quibus modis meam ipsi contestarer gratitudinem; ac tibi pro ijs gratias agendi non modò curam nullam gero, sed te ipsum tracto tanquam meum inimicum. O peccata execranda! O ut illa nunquam perpetrassetem

trāstem: maledicta voluntas, cujus causa dereliqui fontem vitæ æternæ. O si elegissem potius mala omnia perpeti, quam te offendere: Agnosco nunc culpam meam ex tot indignis meis actionibus, infami ingratitude, & sacrilegâ prodicione, & dignum me omni supplicio profiteor in conspectu tuo. At nunc cum aliud mihi non superpetat remedium, præter pœnitentiam, vellem tuæ Majestati à me offensâ satisfacere ingratius. Peccator tam valida detestatione, qualis unquam in humano corde exitit, tanta contritionis puritate, quam ullus Sanctorum fuit expertus. Desidero omnem hunc dolorem sentire, & humillimè à te peto: sed novi me indignum hâc gratiâ. Non sum dignus levare oculos meos ad te, teque vocare Patrem: verè indignus sum veniâ tuâ: Sed quid mihi nunc superest, nisi ut me ad pedes tuos abjiciam, & confitear meas iniquitates, tibi; supplex fiam, qui solus eas vales delere? Et si hoc non fui promeritus, meretur id sanguis tuus pro me effusus, merentur promissiones tuæ, quibus pœnitenti mihi spem fecisti. In illo confido, per has te rogo: Ne despicias me, Domine mi, etsi à te contemni nimium quantum fuerim promeritus. Ne respicias multitudinem peccatorum meorum, atque ingratitude meæ, sed magnitudinem infinitæ tuæ misericordie. Protestor, quòd plus quam omnia mala abominer delicta mea, amore tui, atque ex animo displiceat, quidquid deliqui contra te summum Bonum meum, Ens absque principio, infinitæ excellentiæ atque potentiæ: Et licet infernus non esset, aut paradisi

gloria, nihilominus summè odissem & damnarem peccata mea, solum quia tu ea odisti & abominaris. Scituo nunc & propono firmissimè, cum tu gratia vitam meam emendare, & potius rerum omnium facere jacturam, quam te rursus offendere. Et quoniam novi, me tuo auxilio frui non pot, nisi occulores quoque malas devite, decrevi huc etiam fugere, nec me amplius tantis committere periculis excidendi tuâ gratiâ, quibus me alijs insipienter implicavi. Ecce in confirmationem horum omnium Confessionem instituo, & animam meam sacratissimo tuo Sanguine mandabo. Tu, qui nōsti beneficere pro malefactis, largire mihi gratiam, per sanctissimam tuam possessionem, ut dignè possim confiteri: adesto mihi in omnibus tentationibus, illumina mentem meam, corrobora voluntatem meam, constans permaneam in hoc animi meo decreto prius moriendi, quam te offendendi.

CAPUT XI.

Conditiones precipua, quæ comitari debent ipsam Confessionem.

Temporis nunc ordo postulat, ut postquam præmissi atque expoliti necessarias dispositiones Examinis, Doloris, atque Propositi, te manu ducam ad ipsum sacræ Confessionis tribunal. De primam quidem curam esse convenit eligendo Sacerdote, qui huic præest iudicio. Duo ille in hoc Sacramentis

SEGNE
CONGREGATIONES
INSTRUCI
Pœnitentia
Confessio
Parochia